

Trở nên đủ phẩm chất để thừa hưởng miền đất hứa

Đọc Kinh văn: Phục. 1:8, 21; 4:1-2, 5-9, 20, 40; 8:6; 10:12-21

I. Sách Phục Truyền Luật Lệ Kí nói về loại người có đủ phẩm chất để thừa hưởng miền đất hứa là miền đất tốt tươi—1:8, 21:

- A. Dân của Đức Chúa Trời cần tương xứng với những gì Đức Chúa Trời là—4:20, 40; 10:12-21:
  - 1. Những người thừa kế cần phải tương xứng với Đấng ban cho di sản, để Ngài có thể làm một với họ cả trong nếp sống lẫn trong sự chiến đấu của họ—1:8, 21; 4:1-2, 5-9.
  - 2. Để tương xứng với Đấng ban cho di sản, chúng ta cần phải thánh biệt vì Ngài là thánh biệt—Lê. 11:44; 19:2; 20:7; 1 Phi. 1:16.
- B. Những người có đủ phẩm chất để thừa hưởng miền đất tốt tươi biết lòng của Đức Chúa Trời và sự cai trị của Đức Chúa Trời, yêu Đức Chúa Trời, tin cậy Đức Chúa Trời, kính sợ Đức Chúa Trời, thuận phục sự trị vì của Đức Chúa Trời, quan tâm đến cảm giác tinh tế của Đức Chúa Trời, và sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời—Phục. 10:12; 6:5; 2 Cô. 10:13; Lu. 6:36; Phil. 1:8.
- C. Christ là Đấng cung ứng cho chúng ta, nâng đỡ chúng ta và làm chúng ta trở thành những người yêu Đức Chúa Trời, kính sợ Đức Chúa Trời, thuận phục sự cai trị của Đức Chúa Trời, quan tâm đến cảm giác tinh tế của Đức Chúa Trời, và sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời—Mat. 8:9; Lu. 7:13; Gi. 6:57; 14:6; 1 Gi. 3:2.

II. Trong gia tế của Ngài, Đức Chúa Trời đã hoạch định rằng chúng ta sẽ làm mọi điều mà Đức Chúa Trời đòi hỏi—Mat. 5:18; 7:21; 12:50:

- A. Chúng ta không thể làm bất cứ điều gì cho Đức Chúa Trời bởi chính mình; chúng ta cần một sự sống khác—sự sống thần thượng, tức sự sống của Đức Chúa Trời—19:26; Gi. 3:15; 1 Gi. 5:13.
- B. Đức Chúa Trời không muốn chúng ta làm mọi sự bởi chính mình nhưng bởi Christ, trong Christ, với Christ, qua Christ và bằng cách làm một với Christ—Gi. 6:57; 14:19; Phil. 4:13.
- C. Điều này nghĩa là chúng ta cần có sự liên hiệp thuộc linh, tức sự liên hiệp hữu cơ, với Christ—Gi. 15:4-5; La. 12:5:
  - 1. Để chúng ta có thể bước vào sự liên hiệp như vậy với Christ, Đức Chúa Trời muốn chúng ta không chỉ tin Christ mà cũng tin vào Christ—Gi. 3:15, 16, 18:
  - 2. Tin vào Christ là có mối liên hiệp hữu cơ với Christ, trở nên một linh với Ngài—1 Cô. 6:17.
  - 3. Trong mối liên hiệp này, chúng ta kết hiệp với Christ, chúng ta là một với Ngài và chúng ta ở trong Ngài—Gi. 15:4-5.
  - 4. Bây giờ, là những người là một với Ngài và ở trong Ngài, chúng ta cần làm mọi điều mà Đức Chúa Trời đòi hỏi bởi Christ và qua Christ—Phil. 4:13.
  - 5. Chúng ta không còn sống bởi chính mình và làm nhiều điều bởi chính mình nhưng chúng ta nên sống bởi Christ và làm mọi điều bởi Christ—Gi. 6:57; 14:19.
- D. Vấn đề hệ trọng mà chúng ta cần nhận thức là Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống, hành động, cư xử, công tác và tồn tại trong Christ, bởi Christ, với Christ, qua Christ và trong sự hiệp một với Christ—Ga. 2:20; Gi. 15:4-5, 7.
- E. Để hoàn thành những đòi hỏi của Đức Chúa Trời, chúng ta không nên có bất kì sự tin cậy nào nơi chính mình; trái lại, chúng ta nên học tập nhận lấy điều khao khát của Đức Chúa Trời làm điều khao khát của chúng ta và nhận lấy Ngài là sự sống và sự cung ứng sự sống của chúng ta—Êph. 4:20-21; Gi. 11:25; 6:57.

III. Môi-se truyền bảo con dân Israel yêu Đức Chúa Trời—Phục. 6:5; 10:12:

- A. Từ yêu ngụ ý đến sự triu mến, là một điều gì đó rất tinh tế—c. 12:
  - 1. Chính Đức Chúa Trời đã là một gương mẫu về lòng yêu thương bằng cách đặt sự triu mến nơi dân Ngài—c. 15.
  - 2. Chúng ta nên yêu Đức Chúa Trời bằng cách đặt sự triu mến của chúng ta nơi Ngài.
- B. *Tình yêu của Đức Chúa Trời* trong 1 Giăng 2:5 chỉ về tình yêu của chúng ta đối với Đức Chúa Trời, tức tình yêu được tạo ra bởi tình yêu của Ngài bên trong chúng ta; Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta trước trong việc Ngài truyền cho chúng ta tình yêu của Ngài và phát sinh trong chúng ta tình yêu mà bởi đó chúng ta yêu Ngài và các anh em—4:19-21.
- C. Trong Phục Truyền Luật Lệ Ký 10:12, Môi-se nói về việc yêu Đức Chúa Trời trọn lòng và trọn hồn, và trong 6:5, ông truyền bảo chúng ta trọn lòng, hồn và trọn sức lực (sức mạnh vật lí của chúng ta) mà yêu Đức Chúa Trời; chúng ta yêu Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta bằng trọn bản thể, ấy là từ lòng qua hồn, tức tâm trí, đến thân thể của chúng ta—Mác 12:30.
- D. Yêu Đức Chúa Trời (1 Cô. 2:9) có nghĩa là đặt toàn bản thể của chúng ta—linh, hồn và thân thể, cùng với lòng, hồn, tâm trí và sức lực (Mác 12:30)—hoàn toàn nơi Ngài, tức là để toàn bản thể chúng ta được Ngài chiếm lấy và mất đi trong Ngài, hầu Ngài trở nên mọi sự cho chúng ta và chúng ta là một với Ngài cách thực tiễn trong đời sống hằng ngày.

IV. Môi-se truyền bảo con dân Israel kính sợ Đức Chúa Trời—Phục. 14:23; 31:13:

- A. Tất cả chúng ta nên kính sợ Đức Chúa Trời; chúng ta phải có lòng kính sợ đúng đắn đối với Đức Chúa Trời—Châm. 1:7; 9:10; 1 Phi. 1:17; 2:17; 3:2, 16; 2 Cô. 7:1:
  - 1. Đây là lòng kính sợ thánh; đó là lời cảnh báo lành mạnh, nghiêm trọng dẫn dắt chúng ta đến sự cư xử cách thánh biệt—Phil. 2:12.
  - 2. Chúng ta nên kính sợ Đức Chúa Trời và muốn được biệt riêng, thánh hóa, cho Ngài như là một dân thánh biệt—Êph. 1:4; 5:27; Cól. 1:22; 1 Tê. 5:23; 1 Phi. 1:16.
  - 3. Kính sợ Đức Chúa Trời là thuận phục uy quyền của Ngài—Mat. 28:18.
  - 4. Vì Đức Chúa Trời nghiêm khắc với những người phản loạn nên chúng ta cần kính sợ Ngài—Dân. 12:1-12; 16:1-35.
- B. Thiếu lòng kính sợ Đức Chúa Trời thì thật kinh khủng; vì đó là nguồn của mọi loại bất pháp—1 Gi. 3:4, chú thích 2.
- C. “Thật đáng sợ khi sa vào tay Đức Chúa Trời hằng sống” (Hê. 10:31), và “Đức Chúa Trời của chúng ta cũng là ngọn lửa thiêu hủy” (12:29):
  - 1. Đức Chúa Trời hằng sống mà chúng ta phụng sự không dễ bị chế giễu—Ga. 6:7.
  - 2. Lịch sử Hội thánh chứng minh rằng Cơ Đốc nhân nào không kính sợ Đức Chúa Trời sẽ không có kết cục tốt đẹp; Cơ Đốc nhân ấy sẽ có một kết cục thê thảm.
  - 3. Nếu một tín đồ là người kính sợ Đức Chúa Trời thì sớm hay muộn, người ấy cũng sẽ được Đức Chúa Trời tỏ ra; giống như trường hợp của Giô-sép là người kính sợ Đức Chúa Trời và được tôn lên ngai—Sáng. 41:38-44.

V. Con dân Israel không chỉ phải giữ các điều răn của Đức Chúa Trời mà còn phải bước đi trong các đường lối Ngài—Phục. 8:6; 10:12-21:

- A. Khi kính sợ Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ bước đi trong các đường lối Ngài—8:6; Xuất. 33:13:
  - 1. Đường lối Đức Chúa Trời thật ra là những gì Đức Chúa Trời là—Thi. 103:7.
  - 2. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời là đều là đường lối cho chúng ta; chẳng hạn, Đức Chúa Trời là tình yêu, và tình yêu là đường lối mà trong đó chúng ta bước đi—La. 8:4; Ga. 5:25; 1 Gi. 4:8, 16.

3. Vì vậy, bước đi theo đường lối của Đức Chúa Trời là sống Đức Chúa Trời, biểu lộ Đức Chúa Trời, bày tỏ Đức Chúa Trời và tôn đại Đức Chúa Trời—La. 2:4; 11:22; Tít 3:4-5; Phil. 1:20-21a.
  4. Chúng ta cần học tập đường lối của Đức Chúa Trời—tức những gì Đức Chúa Trời là cũng như cách Ngài hành động và cư xử—Xuất. 33:13.
- B. Đức Chúa Trời, Đấng là đường lối của chúng ta, là chính Christ; nhận Christ là đường lối là sống Ngài trong những gì Ngài là, và sống Ngài là biểu lộ Ngài, bày tỏ Ngài và thậm chí tôn đại Ngài—Gi. 14:6; Phil. 1:20-21a.
  - C. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, sông nước sự sống ra từ ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con chảy ra giữa con đường hàm ý rằng Đức Chúa Trời vừa là sự sống vừa là đường lối của chúng ta—Khải. 22:1-2.
  - D. Chúng ta nhận Đức Chúa Trời là sự sống của chúng ta, và sự sống của Ngài cùng với bản chất của Ngài khi đó trở thành đường lối mà chúng ta bước đi trong đó—1 Gi. 5:13; 2 Phi. 1:4.

VI. Con dân Israel ra chiến trường để chiến đấu với kẻ thù; ngày nay, chúng ta cũng đang ở trong chiến trận—Phục. 20:1-20:

- A. Trong chiến trận này, chúng ta đang chiến đấu cho Christ và cứ ở trong Christ.
- B. Nếu muốn sở hữu Christ và sống trong Christ là miền đất của mình, chúng ta cần chiến đấu với các kẻ thù thuộc linh—Côl. 1:12; Êph. 3:8; 6:10-18.
- C. Khi chiến đấu, chúng ta cần nhận ra rằng chúng ta đang chiến đấu cho những gì mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta, một khi kẻ thì bị đánh bại thì miền đất sẽ được dọn sạch để chúng ta thừa hưởng—Côl. 1:12.
- D. Thật ra, chúng ta không phải là người chiến đấu, vì Đức Chúa Trời đi cùng chúng ta và chiến đấu cho chúng ta—Phục. 20:3-4:
  1. Nhiệm vụ của chúng ta là chiến đấu nhưng chúng ta không thể hoàn thành nhiệm vụ này bởi chính mình; chúng ta chỉ có thể hoàn thành nhiệm vụ chiến đấu bởi đức tin trong Chúa, tức là chỉ bởi chính Chúa là sự sống và sự cung ứng sự sống của chúng ta.
  2. Chúng ta cần tin rằng Chúa đã chỉ định chúng ta phải chiến đấu và Ngài sẽ chiến đấu cho chúng ta—cc. 20:1-4.
  3. Chúng ta chỉ nên đơn thuần nhận lấy lời của Ngài và vâng phục Ngài, vì biết rằng kết quả phụ thuộc nơi Ngài—1:30.

VII. Nếu nghiên cứu thấu đáo mọi vấn đề này, chúng ta sẽ biết Đức Chúa Trời rõ hơn và cũng biết chúng ta phải là loại người gì, chúng ta phải có loại bản thể gì, và chúng ta phải bước đi trong loại đường lối gì—Phục. 4:20, 40:

- A. Chúng ta phải bước đi trước mặt Đức Chúa Trời và cùng với Đức Chúa Trời theo những gì Đức Chúa Trời là—8:6.
- B. Vì có sự sống của Đức Chúa Trời nên chúng ta phải học theo Ngài để được giống như những gì Ngài là; để làm mọi điều Đức Chúa Trời đòi hỏi, chúng ta cần có sự sống thần thượng, tức sự sống cùng công tác với Đức Chúa Trời vì dân của Ngài—Gi. 3:15; 1 Gi. 5:11-13; 2 Phi. 1:4; Mat. 5:48.
- C. Chúng ta chỉ có thể hoàn thành mọi đòi hỏi của Đức Chúa Trời bởi sự sống thần thượng, tức sự sống đời đời, là Đức Chúa Trời Tam Nhất được hiện thân trong Christ (Gi. 14:6; 1 Gi. 5:11), Đấng được thực tại hóa là Linh ban-sự-sống—Gi. 14:16-20; 1 Cô. 15:45b.